Registered No. M. 442.

सत्यमेव जयति

THE MESSENGER OF TRUTH

சத்திய தூதன்.

MARCH, 1916. PRICE, 1 PIE.—விலை, க பை. மார்ச்சுமீ, 1916.

OFFICE OF THE REGISTRAR 4-MAR 1915 MADRAS

NEWS AND NOTES

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்

புகைக்கோர் உபயோகம்.—புகை நமது கண்ணையும் சுகத்தையும் கெடுக்கிற வஸ்து. அது நுழையாத இடமில்லை. இப்பொழுது அதை ஒரு வாயுவாக மாற்றி யந்திரங்களை ஒட்டும் கருவியாக ஒரு வித்வான் ஒருபாயஞ் செய்திருக்கிறார்.

யுத்தத்தின் பதினுயிரம் கேடுதியில் ஒன்று.—யுத்தம் முடிந்தபின்பு ஐரோப்பாவிலே கலியாணம் பண்ணத்தக்க ஆண்களில்லாத 10 லட்சம் மாதுக்கள் இருப்பார்களாம். புருஷர் யுத்தகளத்தில் மாண்டமையால் உண்டாயிருக்கிற கைம்பெண்களுக்கோ கணக்கு வழக்குக் கிடையாது.

ஸ்திரீகள் கலாசாலை.—பூனவிலே ஸ்திரீகளுக்குமாத்திரமாக ஒரு கலாசாலை ஸ்தாபிக்கும்படி வித்வான் கார்வே முதலானவர்கள் முயன்றுவருகிறார்கள். அதிலே உத்தியோகஸ்தரும், மாணாக்கருமான சகலரும் பெண்பாலரா யிருப்பார்கள். இதற்கு ஒருகோடி ரூ. வேண்டியிருக்கும்.

ஹிந்துக் கலாசாலை.—இப்பொழுது ஹிந்துக் கலாசாலை காசியில் ஸ்தாபகமாயிற்று. அதன் முக்கிய கட்டடத்திற்கு லார்ட் ஹார்டிஞ்ச் அவர்கள் மூலைக்கல் வைத்தார்கள். அதிலே பல கலைகளுடன், சனாதன தர்மமும் கற்பிக்கப்படும். இதனால் பக்தி விர்த்தியாகுமென்று எண்ணப்படுகிறது.

நமது சக்ரவர்த்தி.—நமதரசர் இப்பொழுது தெய்வகடாட்சத்தால் பூரண சுகமடைந்திருக்கிறார். ஐரோப்பிய சேனைகளுக்கும் இந்திய சேனைகளுக்கும் உற்சாகமான செய்தி அனுப்பிவருகிறார். ஜர்மன் சக்ரவர்த்தியின் இளையகுமாரன் காயப்பட்டிருக்கிறார். ஆஸ்திரியாச் சக்ரவர்த்தி மரண படுக்கையிலிருக்கிறாராம்; இவருக்கு வயது 87.

பெண் பி. ஏ. களுக்கு இனும் சம்பளம்.—வருஷந்தோறும் ஒரு பெண் பி. ஏ. க்கு கவர்ன்மெண்டார் இங்கிலாந்துக்குப் போய் இன்னும் கல்வி பயிலும்பொருட்டு மூன்றுவருஷம் வரைக்கும் வருஷத்துக்கு ரூ. 3,000 இனும் சம்பளம் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இதனால் உயர்தரப் பெண்கல்வி அதிக விர்த்தியடையும்.

யுத்தச்செலவு.—யுத்தத்தில் அமிழ்ந்தியிருக்கும் எழு ராஜ்யத்தாருக்கும் தினம் 1 கோடி 12 லட்சம் பவுண் செலவாகிறதாம். இது ரூபாயில் 15 கோடி 60 லட்சமாம். இத்தொகையை எண்களால் எழுதுவது கஷ்டமாயினும், தினத்திற்கு இத்தனையாயின் இந்த ஒன்றரைவருஷத்துக் காலத்தில் செலவான பர்வதம்போன்ற திரவியத்தை மனதால் கிரகித்தல் அரிது.

தேசம், அரசு முதலானவையில்லாத ஜனம்.—இம்மாதிரி ஜனம் ஒருகோடியே 12 லட்சம்பேர் தங்கள் பூரம்பரை மதத்தையே அநுசரித்துவந்தும், இருக்க ஓரே நாடுநகரமின்றி, உலகமுழுவதும் சிதறியிருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் யூதர் என்பவர்கள். இவர்கள் குலத்திலேதான் எம்பெருமான் இயேசுகிறிஸ்து பிறந்தார். ஆனால் அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை. இந்த யுத்த முடிவிலே அவர்கள் பூர்வநாடாகிய பலெஸ்தீன் தேசம் அவர்களுக்குத் திரும்பக் கிடைக்குமென்று அனேகர் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

யுத்த கஷ்டங்கள்.—நாகரீகமடைந்திருக்கிற இந்தியருக்குத் தேவையான அனேக பொருள்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருப்பது யாவருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். யுத்த காரணத்தால் இங்கிலாந்திலிருந்து இறக்குமதியாகிற கொஞ்சம் தவிர மற்றத் தேசத்துச் சரக்குகளெல்லாம் முற்றிலும் நின்றுவிட்டன. இதனால் இத்தேசத்தாருக்குப் பெருத்த சங்கடம் உண்டாயிருக்கிறது. ஓரே உதாரணம்: காகிதம் மெத்த அவசியமான சரக்கு. இது இப்பொழுது கிடைப்பது வெகு அருமையாய்விட்டது. முன்பு 2 அணுவுக்கு ஒரு பவுண் கிடைத்தது. தற்காலம் 4 அணுவுக்குக் கூட கிடைப்பதரிது. இதுபோலவே, கண்ணாடிச் சாமான்கள், யந்திரங்கள், இரும்புச் சரக்குகள் முதலிய அனந்தம் பூச்சியமாகி வருகின்றன.

யுத்த விவரங்கள்.—ஜர்மனியின் முற்றுகை நாளுக்குநாள் குறுகிவருகிறது. ஜர்மன் சைனியங்கள் அனேகமாய்க் குறைந்துவருகின்றன. அங்கிலேயர் முதலானோர்ச் சேனைகளோ அதிகமாய் அதிகரித்து வருகின்றன. ஒரு இந்திய ஜோசியர் ஜூன்மீ 10, 17உக் குள்ளே யுத்தம் நின்று சமாதானம் செய்யப்படுமென்று முன்னுரை செய்திருக்கிறார். வருகிற உஷ்ணாரம்பத்தில் பயங்கரமான ஜெயாபஜெயங்கள் நேரிடப்போகிறதாம். இந்தியாவுக்கு ஒருவிதமான சுயஅரசு கிடைக்கும்போலிருக்கிறது. ஜர்மன் அக்கிரமம் முன்போலவே இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நிர்த்தோஷிகளான கப்பல்களையும், பட்டணங்களையும், ஆண்கள் பெண்களையும் நாசப்படுத்தி வருகிறார்கள். எதிரிகளை மட்டுமல்ல, சண்டையிடாத அமெரிக்கர் முதலானவர்களையும் காலத்துக்குக் காலம் ஹிம்சை செய்துவருகிறார்கள். இதனால் இன்னும் இரண்டு மூன்று ராஜ்யங்களும் யுத்தத்துக்குச் சன்னத்தரா யிருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலே 30 லட்சம் புதுச் சேனை பயிற்சியடைந்து வருகிறது. அன்றி, ஏராளமான பட்டணங்களிலே குண்டு மருந்தும், குண்டுகளும், பாணங்களும், பலவித பீரங்கிகளும் வெகு விரைவாய்ச் செய்யப்படுகின்றன. திடீரென்று ஜர்மனிக்குள் பிரவேசிப்பார்கள்போலக் காணப்படுகின்றது. ரஷியர்கள் துருக்கியரின் முக்கிய கோட்டையாகிய எர்சரூமைப் பிடித்துக்கொண்டார். இது பெருத்த ஜெயம். 2 லட்சம் துருக்கிய சேனை நாசமாய்ப் போய்விட்டது. இனி கான்ஸ்டாண்டிநோபிலுக்கு வழி திறந்துவிட்டதென்று எண்ணப்படுகிறது.

மார்ச்சுமூ பஞ்சாங்கம்—

வாரம்.	மார்ச்சுமீ = மாசி—பங்குனி. ● அமாவாசை, 4உ ⊙ பௌர்ணமி, 19உ					மாசி—பங்குனி.				
ஞாயி ...	...	5	12	19	26	...	22	29	7	14
திங்க ...	...	6	13	20	27	...	23	1	8	15
செவ் ...	...	7	14	21	28	...	24	2	9	16
புதன்...	1	8	15	22	29	18	25	3	10	17
வியா ...	2	9	16	23	30	19	26	4	11	18
வெள்...	3	10	17	24	31	20	27	5	12	19
சனி ...	4	11	18	25	...	21	28	6	13	...

INSTRUCTIVE STORIES

சன்மார்க்க் அதிசயக் கதைகள்

பதினெட்டாவது கதை.

புலிவேட்டையாடும் விதங்கள்.

மலையாள தேசத்தில் வயநாடு என்ற தாலுகாவில் புலிவேட்டையாடும் விதத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கவனிக்கலாம். புலிவேட்டையாடும் விதங்கள் பலவகை உண்டு; தேசங்கள்தோறும் பாஷைகள் வேறு என்றாற்போல் வேட்டையாடுதலும் பலமாதிரியாக இருக்கிறது. ஆனால் மேற்கண்ட தாலுகாவில் புலிவேட்டையாடும் விதம் எப்படியென்றால், குத்து செடிகளும் பெரிய மரங்களும் அடர்ந்த காடுகளில் ஆடுமாடுகள் போய் புல் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது புலிகள் அந்தக் கூட்டத்தில் விழுந்து ஒரு மாட்டை அடித்து இரத்தத்தைமாத்திரம் குடித்துவிட்டு மற்றபாகத்தை அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய்விடும். இரண்டுநாள் பொறுத்து, திரும்ப அந்த மாமிசத்தைச் சாப்பிடும்படியாக அவ்விடத்திற்கு வருகிறதுண்டு. இந்த சம்பவங்கள் அந்தக் காடுகளில் வசிக்கும் மலைவாசிகளுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். மேலும் அவர்களுக்கு வேட்டையாடுவதென்றால் ஒரு கலியாணவீட்டில் இருக்கும் சந்தோஷம்போல் அன்றையதினத்தைக் கொண்டாடுவார்கள்.

நீயுயார்க் நகரத்தின் ஓர் வீதி.

மேலும் இந்த மலைவாசிகள் காடுகளைச் சுற்றித் திரியும்போது எங்கேயாவது அப்படி ஒரு மாடு புலியால் அடிபட்டு செத்துக்கிடந்தால் பத்துப்பேர் சேர்ந்து புலிபிடிக்கும் பெரிய கயிறுவலையைக் கொண்டுவந்து அந்த அடிபட்டுக்கிடக்கிற மாட்டைச் சுற்றி ஏறக்குறைய கல்லால் சுற்றளவு அந்த வலையைத் தரைகளில்சுற்றிவர போட்டுவிட்டு இராவிலே பக்கத்தில் இருக்கும் மரங்களில் ஏறிக்கொண்டு புலி வருகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள். புலி வந்து அந்த இறைச்சியைச் சாப்பிடும்போது திடீரென்று நாலுபக்கம் மரங்களில் இருக்கப்பட்ட மனிதர்கள் கீழேயிறங்கி சுற்றிவர தரையில் போட்டுயிருந்த வலையை ஒரு ஆள் உயரத்துக்கு அதாவது தரையிலிருந்து ஒருசாண் உயரம் கொம்பை நட்டு அந்த வலையைத் தரையிலிருந்து மேற்கொம்பு மட்டும் நன்றாய்க் கட்டிவிடுவார்கள். திரும்பவும் அவர்கள் மரங்களில் ஏறிக்கொண்டு புலியைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு இந்தச் சங்கதி மற்ற ஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படியாக தங்கள் கைகளில் இருக்கும் ஒருவித கருவியால் எக்காளம் ஊதுவார்கள்; அதாவது மில்லுகளில் சங்குஊதி மனிதர்களை யெழுப்புவதுபோல் அவர்கள் தங்கள் ஆயுதத்தினால் எக்காளம் ஊதுவார்கள். இந்தச் சத்தம் சுற்றிவர 5 மைல் தூரமட்டும் கேட்கும். இந்தச் சத்தம் கேட்டவுடன் புலி அகப்பட்டிருக்கிறது என்று பல குன்றுகளிலும் இருக்கப்பட்ட மலைவாசிகள் உடனே யெழுந்து தங்களுக்கு வேண்டிய உடைகளையும் ஆயுதங்களையும் தயார்செய்து வைத்துவிட்டு பொழுதுவிடிந்ததும் அந்தச் சத்தம் தொனிக்கும் திசைகண்டு போய் அவ்விடம் சேர்வார்கள். நாலுபக்கமும் இருக்கப்பட்ட மலைவாசிகள் வந்ததும் ஒரு பஞ்சாங்கம் கூடுவார்கள்; அதாவது அந்தப் புலியை வேட்டையாடுமுன் சாமியிடத்தில் வரம் கேட்பார்கள்.

எப்படியென்றால் முதலாவது கேள்வி: இந்த புலிராஜா நம்மிடத்தில் அகப்படுவாரா அகப்பட மாட்டாரா, இரண்டாவது எந்தநாளில் வேட்டையாடலாம், மூன்றாவது எந்தநேரத்தில் வேட்டை துவக்கலாம், அதனால் புலி பயப்பட்டுத் திரும்பவும் சுற்றி ஓடுகிறது, மேலே இதரும்படி பார்த்தால் ஆகாயமும் பூமியும் ஒன்றுபோல் காணப்படுகிறது, திரும்பவும் அடுத்தபக்கம் போகிறது, அங்கேயும் 10 ஈட்டி ஒன்றுபோல் விழுகிறது. சில ஈட்டிகளை தன் முன்கால்களினால் அடித்தும் ஒடிக்கிறது. 4 ஈட்டி ஒடிந்தால் திரும்பகூட பத்து ஈட்டி வந்து விழுகிறது. அடுத்தபக்கம் ஓடுகிறது, இப்படியாக 4 மணி நேரமாக அங்கும் இங்கும் ஓடி களைத்துப்போய்விடுகிறது. இன்னும் அங்கும் இங்கும் ஓடிப்பார்க்கிறது. ஒரு ஈட்டி கொஞ்சம் குத்துவிழுந்ததும் தொடுபிடியாக, 10-20-ஈட்டி மேல்விழுந்து குத்திவிடுகிறது. அப்படியே புலி விழுந்துவிடும். இந்தமாதிரி வேட்டைகளில் சிலது தவறிப்போய்விடுகிறதும் உண்டு; சிலதைக் காயப்படுத்துகிறதும் உண்டு, சிலதைக் கொன்றுவிடுகிறதும் உண்டு. இப்படிப் பலமா

திரியாக நடந்துவருகிறது. ஆனாலும் இதில் நாம் ஒரு காரியம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது. எதுவென்றால், சாமி ஆடி வரம் சொல்லுகிறது மிகவும் விசேஷித்தது. நம்முடைய தேசத்தில் இந்த வழக்கம் அநேகமாக நீக்கப்பட்டுவருகிறது. முன் காலத்தில் ஒரு அற்பக்காரியத்துக்கும் சாமி ஆடி வரம் கேட்டுத்தான் செய்வார்கள்.

ஒரு நாள்பார்க்கவோ அல்லது ஒரு மங்களகாரியம் நடத்தவோ ஒரு உத்தியோகத்துக்குப் போகவோ ஒரு வர்த்தகம் செய்யவோ ஒரு பொருளை விற்கவோ அல்லது வாங்கவோ ஒரு பிசாசைத் துரத்தவோ பொங்கலிடவோ பிள்ளைவரம் கேட்கவோ: இப்படியாக எதுவிஷயத்துக்கும் சாமி ஆடி வரம் கேட்கிறது உண்டு. தற்காலத்தில் உண்டாயிருக்கும் அறிவினால் மேற்படி சாமி ஆடி சொல்லும் வரங்கள் பலனற்றவைகள் என்று கண்டு அநேகர் அதை முற்றுமாகத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல. அநேக பக்திமான்கள் தங்களுக்குத் தேவையான நன்மைகளைப் பரமபிதாவிடத்தில் நேராய்க் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். கடவுள் சொல்லியிருக்கிறபிரகாரம் கேட்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், தட்டுகிறவர்களுக்குத் திறக்கப்படும், தேடுகிறவர்கள் கண்டடைவார்கள். இதை வாசிக்கும் நாம் எல்லாரும் நம்மைப்போலொத்த மண்ணான மனிதரிடத்தில் வரம் கேட்காமல் நம்மை ஆதரிக்கிற பரமபிதாவிடத்தில் நேராய்க் கேட்க விரும்புவோமாக.

G. D.

THE RELIGIONS OF INDIA

இந்துதேச சமயங்கள்

(தொடர்ச்சி.)

மத்திய இந்தியாவில், ஓர்ச்சா பன்னா, டத்தியா, க்ஷற்றர்பூர், க்ஷர்க்காரி, பீஜபார், தேவாஸ், அஜைகர் என்ற ஜமீன்களில் ஒன்றரை, இரண்டு, மூன்று லக்ஷம் ஜனங்கள் இருந்தபோதிலும், ஒரு கிறிஸ்தவனாவது, கிறிஸ்தவ பிரசங்கியாவது இல்லை. மத்திய மாகாணங்கள் கீழ்ப்பட்ட சுதேச அரசர் நாடுகளில் சுமார் இருபது லக்ஷம் ஜனங்களுக்கு 576 கிறிஸ்தவர்கள்மாத்திரம் உளர். அதாவது 2,500—க்கு ஒன்று! கங்கர், கவார்டா, ராய்கர், சரங்கர், பம்ரா, சான்பூர், பட்னா, கலஹாந்தி இவற்றில் சுவிசேஷ பிரசங்கிமார் கிடைக்கவே கிடையாது.

பஞ்சாப் இராஜதானியைச்சேர்ந்த சிற்றரசு நாடுகளில் நாற்பத்தைந்து லக்ஷம் ஜனத்துக்கு 285 பேர் மாத்திரம் கிறிஸ்தவர்கள். 35 ஜமீன் பூமிகளில் சுவிசேஷ ஊழியமே நடைபெற்றதில்லை. ஐக்கிய மாகாணங்களில் $2\frac{1}{2}$ லக்ஷம் ஜனமுள்ள தேரி கர்வால் இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிப்பார் எவருமில்லை. வங்காளம், சோட்டா நாகப்பூர் பிரிவிலுள்ள ஸர்கூஜா, ஜய்ப்பூர், உடாய்ப்பூர், கொரேயா, க்ஷங்பங்கர் என்னும் ஜமீன்களில் சுமார் ஆறு லக்ஷம் ஜனங்களிருந்தாலும், சுவிசேஷவேலைக்கு அடைபட்ட நாடுகளாயிருக்கின்றன.

நிஜாம் அரசாட்சிசெய்யும் ஐதராபாத் இராஜ்யத்தில் சுமார் இருநூற்றைம்பதுபேருக் கொருவன்மாத்திரம் கிறிஸ்தவன். பீடர், சீர்பூர், தாண்டர், நாந்தர், பீர், பர்பானி, ஒஸ்மனபாத் ஜில்லாக்களில் மிச்சமான பாகங்களில் இன்னம் கிறிஸ்துமார்க்கம் பிரசங்கிக்கப்படவில்லை.

சுதேச அரசாட்சிக்குட்பட்ட நாடுகள் ஸ்திதியைக் கவனித்தோம். மிஷனெரிவேலை செய்வதற்கு யாதொரு அப்பியந்தரமும் இல்லாதிருக்கும் பிரிட்டிஷ் இலாகாவில்கூட இன்னும் பல பாகங்களிலும் சுவிசேஷம் செல்லவில்லை. பம்பாய் இராஜதானியில் அரை லக்ஷம் ஜனமுள்ள முப்பத்து மூன்று தாலுக்காக்களில் மார்க்கம் போதிக்கப்படவில்லை. ஐக்கிய மாகாணங்களிலுள்ள லக்ஷம் கிராமங்களுள் 50,000 கிராமங்களில் வருஷக்கணக்காய்ப் பிரசங்கம் நடந்ததில்லை என்று ஓர் மிஷனெரி குரு எழுதுகிறார். ஜனப்பெருக்கம் நிறைந்த வங்காளத்தில் மொத்தம் ஒரு கோடியே முப்பத்தைந்து லக்ஷம் ஜனமுள்ள முப்பது தாலுக்காக்களில் ஒரு கிறிஸ்தவனாவது, கிறிஸ்தவ ஊழியனாவது இல்லை. வங்காளத்தில்மாத்திரம் இன்னும் இயேசு பெருமானின் இன்ப நாமம் கேள்வியுறாத நாலு கோடி ஜனம் உண்டென்று கணக்கிட்டிருக்கிறது.

ஆகச்சே இந்துதேசம் முழுவதையும் கவனித்தால், இன்னும் சுவிசேஷ வேலை ஜாஸ்தியாய் நடைபெறவேண்டிய பாகங்கள் எவையெனின், சுதேச அரசாட்சி நாடுகளும், வங்காளமும், ஐக்கிய மாகாணங்களுமெனக் காணலாம். தேசமுழுவதிலும் கணக்குப் பார்க்கின், இன்னும் பத்துக்கோடி ஜனங்களுக்கு சுவிசேஷம் செல்ல வழியில்லை என்று தெரிகிறது. அதாவது நம் சுயதேசத்தவரில் இன்னம் பத்துக்கோடிப்பேர் தங்கள் ஜீவகாலத்தில் ரக்ஷண்யவழியை அறிய ஏதுவில்லை. இவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க யார் போவார்?

இந்தத் தேசம் நம் சொந்த தேசம். இந்த ஜனம் நம் சொந்த ஜனம். நமது எலும்பில் எலும்பும், மாம்சத்தில் மாம்சமுமான இவர்களுக்காகவும் நம் இரட்சகர் மரித்தாரே! இவ்விஸ்தார தேசத்தவரை ஜெகஜோதியாகிய ரக்ஷாபெருமான் திருப்பாதத் தண்டை சேர்ப்பதற்கு அவசியம் தேவை எவை?

இன்னும் மிஷனெரிவேலை நடைபெறாத பாகங்களை ஊடறுத்துச் சென்று சிலுவைக்கொடியை நாட்ட சுவிசேஷர்களும், மிஷனெரிமாரும் தேவை!

தற்காலம் ஊழியம் நடப்பிக்கும் ஐரோப்பிய மிஷனெரி சங்கங்களுக் கெட்டாத தூரத்தில் வசிக்கும் 10 கோடி ஜனங்களுக்கும் பிரசங்கிக்க மனுஷரும் பணமும் தேவை!

ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் மிஷன்களில் ஊழியஞ்செய்ய சுயவெறுப்புள்ள ஆவிக்குரிய உபதேசிமார், உபாத்திமார் தேவை!

சுதேச சபையை சுய ஆதரவு, சுய ஆளுகை, சுய விருத்திக்கு வழிநடத்த திறமையும் ஆவிக்குரிய வல்லமையும் பொருந்திய படிப்பாளிகளான குருமார் தேவை!

இன்னும் அரிவரிதெரியாத நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றைந்து பங்கு ஜனத்தின் மனக்கண்ணைத் தெளிவிப்பதற்கு ஆசிரியர் தேவை!

இருள் நிறைந்த அந்தர்ப்புரங்களுக்குட் பிரவேசித்து அங்கு ஞானஒளியை நாட்ட வேதாகம ஸ்திரீகள் தேவை!

“நீங்களே அவர்களுக்குப் போஜனம் கொடுங்கள்” என்று எஜமான் சொல்லுகிறார். “எங்களுக்கு வந்து உதவிசெய்யுங்கள்” என்று $31\frac{1}{2}$ கோடி ஜனம் கூக்குரலிடுகிறது. இந்தியா ரட்சிக்கப்படுவதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்?

1. **ஜெபி.**—அதிகமாய் ஜெபிக்கிறவர்களே, அதிகமாய் உதவி செய்கிறவர்களென்று ஓர் சுலோகம் உண்டு. ரஞ்சி மிஷனை ஸ்தாபித்த காஸ்னர் போதகர் ஜெபத்தில் நிபுணர். வைத்தியசாலைச் சுவர்களை ஜெபத்தினால் எடுப்பித்தார். மிஷன் ஸ்தானங்களை ஜெபத்தினால் ஸ்தாபித்தார். மிஷனெரிமார் விசுவாசத்தை ஜெபத்தினால் ஊன்றக் கட்டினார். ஐசுவரியவான்கள் இருதயங்களையும், பொக்கிஷங்களையும் ஜெபத்தினால் திறந்தார் என்று அவரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. ஊக்கமான ஜெபம் மிகுந்த பலனுள்ளது.

கருணைநாதரான இயேசுகிறிஸ்து திரளான ஜனங்களைக் கண்டபொழுது அவர்கள்மேல் மனதுருகி என்ன செய்தார்? **தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கிப் பார்த்து,** “அறுப்பு மிகுதி, வேலையாட்களோ கொஞ்சம், அறுப்புக்கு எஜமான் தமது அறுப்புக்கு வேலையாட்களை அனுப்பும்படி அவரை **வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்” என்றார்.** இந்தியாதேசத்தின் பரிதாப நிலைமையைக் கண்ணுற்று கருணைகொள்ளும் ஆண்டவர் இன்றும் தமது சீஷராகிய நம்மையே நோக்கிப் பார்க்கிறார். தமிழ்பேசும் சுதேச கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மையே விசேஷமாய் நோக்கிப்பார்த்து, “வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்” என்கிறார்.

எதற்காக வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்? இந்துதேசத்திற்காக வேண்டிக்கொள்ளுவோமாக. இதின் நிர்ப்பந்த நிலைமையைப் பார்த்து கர்த்தர் இரங்கும்படி ஜெபிப்போமாக. இங்கிருக்கும் சுதேச சபைக்காகப் பிரார்த்திப்போமாக. தங்களைக் கிறிஸ்தவர்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற யாவரும் உத்தம கிறிஸ்தவர்களாய் இந்துதேச ரக்ஷணைக்காக ஜெபித்து, உழைத்துப் பிழைக்கும்படியாய் மன்றாடுவோமாக. விசேஷமாய் தமிழ் சபைக்காக வேண்டிக்கொள்ளுவோமாக. தமிழ்நாட்டுச் சபை தன் விசேஷித்த உத்தரவாதத்தை உணரும்படியாக ஊக்கமாய்ப் பிரார்த்தனை செய்வோமாக. சகல மிஷனெரி சங்கங்களுக்காகவும் விண்ணப்பம் பண்ணுவோமாக. எல்லாவற்றிலும் முக்கியமாய் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப்பற்றி இன்னும் கேள்விப்படாத பத்துக்கோடி ஜனங்களுக்கு சுவிசேஷம் செல்லும்படியான வாசல் திறக்கப்படக் கெஞ்சுவோமாக. “தேவனே, எங்கள் தேசத்தை ரட்சியும்! எங்கள் தேசத்தை உயிர்ப்பியும்” என்ற மன்றாட்டு இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திலிருந்தும் தினந்தோறும் தேவ சந்நிதிக்கு எழுந்தருளுவதாக. ஜெபமே ஜெயம்.

(இன்னும் வரும்.)

THE STORY OF A DAMBAN

டம்பன் கதை

(தொடர்ச்சி.)

184. ஒப்புக்கொள் பன்றிகளை—ஓட்டிப்போய் மேயவிடு
தப்பாமல் சாயரட்சை—சந்தோஷ மாய்வாடா
185. கொடுத்திடுங் கூழதனைக்—குடித்துசுகமுடனே
படுத்து உறங்கிடுவாய்—பாக்கியமாய் என்வளவில்
186. என்றா னெஜமானும்—ஏகினான் தன்பணிக்கு
சென்றானே டம்பனவன்—தேம்பி யழுதுக்கொண்டு
187. கையிலோர் கோலெடுத்தான்—கடும்வெய்யிலில்நடந்தான்
பையவே காட்டுக்குப்—பன்றிகளையோட்டி சென்றான்
188. தண்ணீர் குடிக்கவைத்தான்—தவிடதைத் தின்கவைத்தான்
கண்ணீர் சொரிந்துமவன்—காலத்தை யேகழித்தான்
189. சிரசு கவிழ்ந்தவனாய்—தினமு மெலிந்துடலம்
மரத்தி னடிகளிலே—மல்லார்ந்து தான்படுப்பான்
190. வார்த்துவருங் கூழவனின்—வயிற்றுக்கு மெட்டவில்லை
போர்த்துக்கொள்ளுவதற்கும்—போந்ததுகிற் கிட்டவில்லை
191. இருளிக ளிந்தவிட்டை—இச்சித்தா னென்றாலும்
தருவதற் காருமில்லை—தவித்துப் பசித்திருந்தான்

(இன்னும் வரும்.)

MELLIN'S FOOD

மெல்லின்ஸ் ஆகாரம்

கையினால் தொடாமல் செய்யப்பட்டது

பிறந்ததுமுதல் குழந்தைகளின் உபயோகத்திற்காகச் செய்யப்பட்டது

இப்போதே தயாராக இருக்கின்றது

1916—ம் வருஷத்திய மெல்லின்ஸ் பஞ்சாங்கம்

மேல்விலாசமும் 2 அணாவும் அனுப்புவோருக்கு தபால் மார்க்கமாக அனுப்பப்படும். அல்லது நேரில் வந்து 2 அணா கொடுத்தும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மெஸர்ஸ் ஓக்ஸ் அண்டு கோ, (லிமிட்டெட்)
மதராஸ்.

தாய்மாருக்கு மிகவும் பிரயோசனமான

'இந்தியாவில் சிறு குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் முறை'

என்னும் புத்தகம் 2 அணாவுடன் தங்கள் விலாசம் அனுப்புவோருக்குத் தபால் மார்க்கமாய் அனுப்பப்படும்.

மெஸர்ஸ் ஓக்ஸ் அண்டு கோ, (லிமிட்டெட்)
மதராஸ்.

NOTICE

Subscription must be paid in advance for a year, at the following rates. One copy including postage, 4 annas a year. Ten copies can be sent for ½ anna ostage. Ten copies, Re. 1 a year.

All orders to be sent to the Manager, R. T. & B. S. Depôt, Memorial Hall, MADRAS.

Articles for insertion should be sent to the Editor, THE REV. DR. J. LAZARUS, Vepery, Madras.

விளம்பரம்.

ஒருவருஷக் கையொப்பம் முன்னதாகவே அனுப்பவேண்டும். பிரதி ஒன்றுக்கு தபாற்செலவுட்பட வருஷத்துக்கு 4 அணா; அரை அணா தபாலுக்கு 10 பிரதிவரையும் அனுப்பப்படும். 10 பிரதிகளுக்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 1-0-0.

பத்திரிகை, புஸ்தகம் முதலியன வேண்டுவோர் கிரயத்தைத் தபாற்கூலியுடன் சென்னை மிமோரியல் ஹாலுக்கடுத்த டிராக்ட் டிப்போ மானேஜர் அவர்கட்கனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1916.